

Ζαβίρα
Νη Επιδό σ. 389

Ἰωάννης
(Κεῖς) 18 αἰ.

Κατὰ Ζαβίραν « Ἰωάννης τῆς Κεῖς ἰδὼν ἀναφορὰν τῷ ἱε-
ρότῳ τοῦ Σουλτάνου γεμάτην συνοφανῶν¹. ὅτι τοῖς ἰσὺς ἔχον² ἦν ρω-
σίαν, ὅτι ἔκαμε πολλοὺς τούρκους χειδιανοὺς καὶ ἐμποδίσεν νὰ πληρώσεν-
ται τὰ χεῖρ. καὶ ὅτι ἀπέμνησε τριακόσια πονγία, καὶ ὅτι τὸ ἀχούρι τοῦ
ὑπερβάτει ἐκείνο τὸ τοῦ ἱερέως (βιζέρι) ὅθεν ἤγαγον αὐτὸν³ κατ' ἐνόμιον
τοῦ ἱερέως, ὃ ὁποῖος τῷ ἱερεὶ πῶς ἐλόγησεν τὰ μὲν ἑλθὼς εἰδὼ ὡς ἐπίκου.
ἀν κατὰ τὴν προδραγὴν οὗτος ἔκρινε καὶ τὸν Ἀγριμόνα τῷ Μορδανίᾳ, ὃ δὲ
Καίσαριος ἀπεκρίνετο ὅτι εἴχε περὶ ἀλλοτρίου διὰ ὑπερηβολὴν τινά. ὅχι τῷ
ἱερεὶ ὁ ἱερέως, ἀλλ' ἔχουν καὶ ἦν ρωσσίαν καὶ ἐκμὲς τούρκους ῥω-
μαίους καὶ ὕδριον τῷ ἱερεὶ, πῶς νὰ πληρώσῃς 30 πονγία τῷ
Ἰωάννῃ καὶ ὕδριον λογαριάζομεν. »

[1. κατὰ τοῦ Καίσαρος Δαπόντε
2. ὁ Δαπόντε
3. τὸν Δαπόντε]

